

lighed til at undgaa at komme til at tømme dette. Jeg kan derfor heller ikke stemme for de Konservatives Dagsorden. Da den konservative Regering i England for et Par Maaneder siden forelagde sit første Toldlovsforslag, beskedent i Omfang, fordi den først vilde konsultere Vælgerne, og derfor kun indeholdende Told paa nogle faa Artikler, bl. a. paa forskellige henkogte Sager, sagde Statsministerens liberale Kollega Lloyd George under stor Moro i Underhuset for at haane de Konservatives Toldpolitik og deres Mangel paa Dristighed til at føre et positivt Program frem, at de havde Tindaaser under Halerne. Jeg vil sige, at den højtærede Statsminister har en stor sprukken, rusten Rumlepote under sin, og det er Landmandsbank-Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem maa anvende parlamentariske Udtryk.

Holstein: Det var den engelske liberale Førers Udtryk, og det blev fuldt accepteret i det engelske Parlament.

Formanden: Det kan ikke passere her.

Holstein: Saa beklager jeg det parlamentariske Moderland England.

Formanden: Det ærede Medlem maa respektere Formandens Afgørelse!

Holstein: Jeg bøjer mig altid for den ærede Formands fine, kyndige og upartiske Kendelser.

Formanden: Det ærede Medlem har ingen Adgang til at diskutere med Formanden!

Holstein: Jeg diskuterer ikke, jeg erklærer, at jeg bøjer mig for Formanden. Og denne Rumlepote...

Formanden: Jeg kalder det ærede Medlem til Orden!

Holstein: Og denne Landmandsbank-Sag vil jeg gøre mit til, at Statsministeren -- for at anvende hans eget Udtryk -- kommer til at rumle paa til Rigsdagens Ende. Da han jo alligevel vil komme til at rumle paa

den til sine Dages Ende, er det rimeligt, at han ogsaa kommer til at rumle paa den til Rigsdagens Ende -- denne Samling er jo slut om to Maaneder.

Jeg kan derfor heller ikke tiltræde den konservative Dagsorden. Den udtrykker nemlig -- saaledes kan den i alt Fald forstaas, og alene det, at den kan forstaas saaledes, er for mig tilstrækkeligt --, den udtrykker Billigelse af Statsministerens Landmandsbank-Politik. I hvert Fald udtrykker den øjensynlig Billigelse af den Maade, hvorpaa Bankkommissionsundersøgelsen har fundet Sted, og af de Resultater, som Bankkommissionens Betænkning har fremlagt for dette Ting. Arten og Beskaffenheden deraf tilfredsstiller i fuldeste Maal de Konservative. Det maa naturligvis blive de Konservatives Sag stadig at rumle paa Tillidsdagsordener til det Ministerium, som de ingen Tillid har til, men saa burde de ogsaa have saa megen Sømmelighedsfølelse, at de undlod at kritisere dette Ministerium høilydt. Husk paa, at det er en politisk døds syg Mand, De støtter. Husk paa, hvad det gælder. Gør derfor, De, som er ilde ved det, men alligevel vil holde ham oppe, som det ærede Medlem Hr. Pürschel altid saa loyalt anviser -- Ministeriet komplimenterer ham jo altid for Loyalitet, naar dets Fejlgreb er størst --, gør derfor, som det ærede Medlem Hr. Pürschel her foreslaar: Pak ham i Vat, gaa sagte med Dørene, list, hvisk, og fremfor alt tillad ikke den aller ringeste Gennemtræk eller Udluftning, selv om der lugter nok saa ilde i Stuen. Ræk en affældig og faldefærdig Liberalismes første Repræsentant i dette Ting Konservatismens Krykker. Men naar De gør det, naar De har gjort det, for at han kan holde sig oprejst lidt endnu, saa hav i alt Fald den Medfølelse, den Menneskelighed ikke straks umiddelbart efter at slaa til disse Krykker. Gør den konservative Rigsdagsgruppe til et politisk Støttekonsortium for en Politik, hvis politiske Aktier for længst har mistet enhver ydre Kurs og ethvert indre Værd, men saa lad dog i det mindste være at hausse og baisse disse Aktier paa een Gang, for saa kan jeg forsikre de ærede Medlemmer, at det eneste, de opnaar, er at gøre ivrige, foretagsomme og dygtige Valgspekulanter en stor Tjeneste og den konservative Sag stor Skade.